

Abonamentele

Pentru Sibiu:
1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.
Pentru monarhie:
1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.
Pentru România și străinătate:
 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.
Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.
Se prenumeră și la poste și librării.
Un număr costă 5 cr.
Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrise nu se împoiază

La

Abonament lunar

pentru August st. v.

— cu prețurile din capul foii —

Administrațiunea și Redacțiunea „TRIBUNA“.

Sibiu, 31 Iulie st. v.

Sunt acum câteva zile în Cluj o copilă tină, de abia cinci-spre-zece ani, s'a aruncat în valurile Someșului, din care numai moartă a fost scoasă.

Se întâmplă asemenea lucruri pretutindena, nu numai în Cluj, acest centru de cultură al Ardealului.

Vine însă un diar din Cluj, „Ellenzék“, și ne spune, cum a ajuns acea copilă tină și nevinovată s'e și curme zilele.

Sunt în Cluj, așa ni se spune, o mulțime de femei „onorabile“, care și câștigă pâinea de toate zilele procurând oamenilor cu darul de mână diavoleasca plăcere de a fi sevărșit un șir oare-care de atentate asupra nevinovăției femeesci.

Copila, care s'a aruncat în valurile Someșului, a fost și ea jertfa unui asemenea atentat: a fost amăgită și trimisă sub un pretext oare-care la un „domnișor“, delă care s'a întors la Someș.

Asemenea atentate se sevărșesc în țeara noastră, și mai ales în Cluj în fiece-care zi, numai că jertfele lor nu se aruncă în valurile Someșului, ci în „ale lumii valuri“, și le găsim risipite prin țeri depărtate, până la Constantinopol și Hamburg. E o întregă ramură de comerț traficului ce se face cu aceste suflute perdate și țeara noastră a ajuns la o tristă reputațiune prin spiritul „liberal“, de care e străbătută în ceea-ce privește acest trafic.

Nu vom cerceta, de unde ese contingentul traficantilor, nici vom face încercarea de a scoate la iveală cercurile sociale, din care es „domnișorii“ ce risipesc banii muncii de alții, pentru-ca s'e

întrețină această ramură de comerț, ci ne vom mărgini a pune cele petrecute la Dragu alături cu soarta copilelor din Cluj — și din alte centre de cultură din țeara noastră.

Nu există în țeara aceasta decât pentru unii dintre oameni libertatea personală și obligata protecțiune a legii.

În satul Dragu, proprietarul, unul dintre membrii „înaltei“ societăți maghiare, se plânge, că i-s'a pus foc. Poliția, în loc de a-i și da silința s'e-l afle pe incendiar și s'e-l ducă înaintea judecătorilor, găsesce, că e mai comod s'e dispună, ca întregul sat s'e fie obligat a primi pentru viitor răspunderea pentru ori-si-ce pagubă ce i-se va întâmpla nobilului baron ori comite și poruncesce, ca oamenii din sat s'e stee și și noapte de strajă la curtea „domniei“.

Nu este în codicele țerii nici o lege, care îi dă cuiva dreptul de a dispune de persoana mea și de a mă sili s'e stau undeva, unde eu însumi nu voiesc, s'e fac servicii de strajă, când eu vreau s'e merg zilele la lucru ori s'e mă odihnesc nopțile la mine acasă. Nu poate nimeni s'e mă țină în arest, nici s'e-mi impună vre-un serviciu decât în virtutea legii ori a unei hotărâri judecătorești. Cu toate aceste o singură judecătorești. Cu toate aceste o singură judecătorești. Cu toate aceste o singură judecătorești. Cu toate aceste o singură judecătorești.

Ear' pe când sătenii din Dragu, oameni cinstiți și vrednici, stau sechestrați în fiece-care zi, lipsiți de libertatea lor personală, scoși din dreptul lor de a dispune ei înșiși de sine, de puterile lor, de timpul lor.

prin ajutorul unei sêmênțe ce arunca în apă borbosind nisece vorbe, putea face a se găsi corpul unei ființe, înecate. Sêmênța înnoată și se coboară în lungul apei, și acolo unde se vede oprindu-se, erai sigur, că găsești corpul înecat. Sunt mulți, care cred că și anafura are aceeași putere, și nu există moară, care se nu o păstrează pentru scopul acesta. Dar' Landry nu avea de loc, și vrăjitoarea Fadeta locuia tocmai lângă păpuriș, ear' necazul nu prea dă multă minte.

Ear' vrăjitoarea Fadeta, căreia nu-i plăcea de loc s'e și vadă reputațiunea exagerată și care nu pea își arăta bucuria pentru nimica, își rise de el și-l gonî cam aspru, din causă că nu-i păruise bine, că mai demult luaseră pe mama Sageta în locul ei, când se năseau copiii la Bessonieră.

Landry, care era de felul lui cam mândru, s'ar fi supărat sau s'ar fi plâns în alt moment: dar' era atât de frânt, că nu țise nimic și se întorse din nou la surpătură, hotărît să întie în apă cu toate că nu scia nici s'e se afunde, nici s'e înnoate. Și cum mergea cu capul plecat și cu ochii înfipți în pământ, simți pe cineva că-l bate pe umăr și întorcându-se vădu pe nepoata vrăjitoarei Fadeta, pe care o numiau

Așa nu se conduc afacerile comune, așa nu se consolidează statele, așa nu se implinesc misiuni istorice.

E destul ca s'e cunosc starea țerii acesteia, pentru-ca s'e scii, că corupțiunea socială, care se propagă din centrele de cultură, nu atinge aproape de loc societatea noastră românească. Putem deci s'e privim ca nisece spectatori nepăsători la cele ce se tolerează în Cluj.

Atât Românii însă, cât și Maghiarii, ne vor înțelege, când vom constata, că corupțiunea aceasta este pentru Români un nou și foarte puternic motiv de a se isola față cu unele cercuri din societatea maghiară.

Când ei înșiși constată, că în centrul „cultural“ al Ardealului corupțiunea se poate propaga în mod profesional, Maghiarii s'e nu se mire, că bărbatul român își feresce nevasta și părintele român își apără fiica de ori-si-ce atingere cu societatea maghiară, fiindcă trebuie s'e se teamă de contactul cu ea.

Nu e numai repulsiunea firească, pe care o produc procedurile de felul celor dela Dragu, nu sunt divergențele politice ele singure, nu e numai sentimentul de rasă ceea-ce ne desparte pe noi Români de Maghiari: e mai pre sus de toate temerea, ca nu cumva corupțiunea, care în o parte din societatea maghiară se tolerează, s'e străbată și în societatea română.

Și dacă adevărat ar fi, că concetățenii nostri maghiari vor s'e propage „cultura“ și s'e apropie societatea română de cea maghiară, ei n'ar umbla după sęcături, n'ar căuta conflicte noue, ci ar combata cu toată țaria relele, de care suferă societatea maghiară ea însăși, procedurile de felul celor dela Dragu și libertatea prea mare, de care se bucură o însemnată parte din societatea maghiară.

Noi și Maghiarii am fi putut s'e trăim foarte bine împreună, dacă n'ar fi fost câțiva oameni, care au profitat și profită de neînțelegerile dintre noi, pentru-ca s'e și creeze o pozițiune, din care își pot permite ori-si-ce.

în sat mica Fadetă, nu numai pentru-ca așa era botezată, ci și pentru-ca voiau ca și dînsa s'e fie de asemenea vrăjitoare. Fadet va s'e țică un spirit nebanatic, gentil și puțin cam rătăcios. Tot astfel le numesce și pe uritoare, în care prin părțile noastre nu mai crede nimeni. Dar' ori-ce ar fi voit s'e se înțeleagă prin acest cuvânt, ori-si-cine ar fi vădut-o și-ar fi închipuit, că vede un cosaș atât era de mică, de slabă, de nepeptenată și de distrasă. Era o copilă foarte vorbăreață și foarte batjocuroasă, vie ca un fluture, curioasă ca un pițigoiu și neagră ca un greuruș.

Și dacă pun pe mica Fadetă alături cu un cosaș sau greuruș de câmp, este că nu era de loc frumoasă, căci și acel mic greuruș de câmp este mai urît ca cel din camin. Cu toate aceste, dacă v'e aduceți aminte de copilărie, când v'e jucați cu el, necăjindu-l și făcându-l s'e strige în papuc, atunci trebuie s'e știți, că are o mustră, care nu e de loc proastă, și care te face mai mult s'e rîdi decât s'e te superi: de aceea copiii dela Cossa, care nu s'unt mai prosti ca alții, și care ca și alții observă asemănările și le găsece comparațiune, numiau pe mica Fadetă greurușul, când voiau s'e o necăjească și câte odată chiar din prietinie; căci deși se temeau puțin de rătatea ei, cu toate aceste ei nu o uriau, căci le istorisia tot felul de povesti și-i învăța în totdeauna jocuri noue, pe care îi venia în minte s'e le inventeze.

Revistă politică.

Sibiu, 31 Iulie st. v.

Prințul Ferdinand de Coburg se află pe cale cătră Bulgaria, unde populațiunea îl așteaptă de atăta vreme și cu atăta nerăbdare. „Fremdenblatt“, organul oficiului nostru de externe, îi dă o marșrută, în care se oglindează fidel vederile guvernului nostru de externe și care chiar pentru aceasta este de oare-care interes.

Modul, — țice foaia vieneză — cum s'a fost inscenat cea mai nouă episodă din istoria tinerului principat bulgar, dovedesce un lucru: că ceea-ce s'a făcut e o afacere curat privată a prințului și a Bulgariei. Fie persoana prințului cât de simpatică acelora, care l-au cunoscut, în merit nu putea s'e i-se dee nici un cuvânt încuragator pe spinoasa cale ce voia s'e o facă, — din contră: chiar cei mai serioși și mai conștiențioși prietini ai s'e se credeau îndreptății și datorii a-l desmęta și a-l advertisa în modul cel mai categoric dela nisece aventuri, al căror rezultat nu se poate prevedea. L-au advertisat pe candidatul tronului bulgar a nu părăsi acel teren, pe care l-a fost luat și Poarta a întărit aceste advertisări într'un mod destul de lămurit. Puterile au fost luat cu mulțumire act despre cunoscutele declarări, pe care le-a făcut prințul în Ebenthal înaintea deputațiunii bulgare. Atitudinea corectă a alesului principe bulgar nu mai promitea „surprinderi.“ Dacă cu toate aceste cedând stăruințelor guvernului bulgar, prințul pleacă la Bulgaria, care îl așteaptă cu multă încordare și cu mari speranțe, acest pas însemnat îl întreprinde în contra sfatului prietinelor s'e, cu propriul seu risc. . . Succesul hotăresce mult în politică; se poate că acela nu va lipsi nici prințului; deocamdată însă stăm în fața unei cutezanțe interesante: în fața aventurii bulgăresci a prințului Ferdinand de Coburg.

Cam în același înțeles scrie și „Die Presse“, ear' officioasa „Wiener Abendpost“ se reține dela ori-ce aprețiere a situației create prin plecarea prințului și reproduce numai simplu întreg articolul țiarului „Fremdenblatt“.

Și drept dovadă, că Austro-Ungaria n'are de a face absolut nimic cu întreprinderea prințului de Coburg, se aduce și împregiurarea, că nu numai prințul și căpitanul Dobner trebuiră s'e ese din armata austro-ungară, dar' și maiorul Laaba fu silit s'e renunțe la caracterul seu militar înaintea de a părăsi teritoriul austriac.

Dar' toate aceste nume și porecle m'ar face s'e uit pe acela, pe care l'a primit la botez și pe care veți av'e mai târziu poate poftă s'e-l cunoașteți. Ea se numia Francisca, din care causă bunică-sa, căreia nu-i plăcea s'e schimbe numele, o numia totdeauna Fanchon.

Fiindcă era de mult o supărăre între oamenii dela Bessonieră și vrăjitoarea Fadeta, gemenii nu vorbiau mult cu mica Fadetă, ba aveau chiar un fel de repulsiune pentru ea, și nici odată n'au voit bucuri s'e se joace cu ea, nici cu fratele ei cel mic, lăcusta, care era mai sec și mai rătăcios decât ea, și care sta totdeauna agățat de ea, supărându-se când alerga fără-ca s'e-l aștepte, și dându-i cu petri când rideau de el, necăjind mai tare decum era el mare și făcendu-o s'e se supere mai mult decum voia, căci ea era de o umoare veselă și totdeauna gata la ris. Dar' era o astfel de părere despre vrăjitoarea Fadeta, că mulți, mai cu seamă cei dela jupânul Barbeau își închipuiau, că greurușul și lăcusta le-ar aduce nenorocire, dacă ar fi prietini cu ei. Aceasta însă nu împedeca pe acesti doi copii s'e le vorbească, căci nu erau de loc rușinoși, și mica Fadetă nu lipsia nici odată de a se lega de gemenii dela Bessonieră prin tot felul de caraghioslucuri și fleacuri ori-cât de departe îi vedea venind spre partea sa.

(Va urma.)

Foița „Tribunei“.

Mica Fadetă.

De George Sand.

VIII.

(Urmare.)

Dar' pentru leacurile bune ce cunoscea și pe care le da pentru rėceala corpului, pe care o numim junghiu, pentru plasturi minunate ce punea pe tăieturi și pe arsuri, pentru beuturile ce le gătia în contra frigurilor, ea câștiga fără înțoială bani mulți, apoi putea vindeca un număr însemnat de bolnavi, pe care doctorii i-ar fi omorît, dacă le-ar fi dat doctorii de ale lor. Cel puțin așa țicea dînsa, și aceia pe care îi lecuise, mai bine credeau așa decât s'e se risce.

Cum însă la țeară nu ești nici odată învțat fără a fi și puțin vrăjitor, mulți eugetau că mama Fadeta scia încă multe ce nu voia s'e spună, și îi mai atribuiau și puterea de a face s'e se găsească lucrurile perdate, chiar și persoane; în sfârșit se țicea că are mult spirit și rațiune pentru a te scoate din necaz în multe lucruri posibile, ba-i scorniau chiar că ar pute face și altele, care nu-i s'unt cu puțință.

Și fiindcă copiii ascultau bucuros tot felul de istorii, Landry auzise vorbindu-se la Priche, unde oamenii erau de tot creduli și mult mai simpli ca la Cossa, cumcă vrăjitoarea Fadeta

De aci se vede, că guvernul austro-ungar voese să evite aparența, că el ar fi sfătuit pe prințul de Coburg a accepta tronul bulgar ori a pleca la Bulgaria.

Cercerile diplomatice din Berlin declară, că prințul de Coburg n'are la spatele sale nici o putere nici chiar pe Anglia; cu toate aceste puterile ar accepta restabilirea ordinii definitive prin prințul. Diarele oficiale sunt foarte rezervate. „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ nu ia nici o notiță de evenimentele aceste. „Kreuzzeitung“ ține, că de dus s'a dus prințul, dar' e interesant a se ști cum se va reîntoarce.

„Gaulois“ din Paris publică expozeul unui diplomat extern despre cestiunea bulgară. Acolo se ține: Întrarea prințului de Coburg în Bulgaria înseamnă probabilitatea unui războiu înainte de primăvara viitoare. Deoarece n'a făcut nimic, spre a reține pe prințul de Coburg, contele Kalnoky a angajat într'un mod îngrijitor politica austriacă.

România în Balcani.

„Frăția“ găsește în țiarul dlui Crispi, actualul ministru-președinte italian, „Riforma“, câteva așteptări asupra rolului Românilor în Balcani. Eacă acele așteptări:

O telegramă a agenției „Stefani“ dă o desmintire indignată a guvernului român scirilor despre o posibilă înțelegere cu Bulgaria.

De când prințul Alexandru, după încetarea ostilităților cu Sârbia, începuse să încerce a stabili o înțelegere intimă între statele balcanice, această desmintire română e singurul fapt, care se reamintească, ca să-l renege, nobilul proiect al tinărului prinț.

Nu ne place acest răspuns-desmintire al guvernului român, cu atât mai mult, cu cât acum ca și mai înainte, superioritatea micului popor statornic cu mândrie lângă Dunăre, ca să țină piept șivoiului slav, s'a dovedit necontestabilă.

Pre când Sârbia se sbate în încercări financiare și în certuri interne; pre când Grecia stă nehotărâtă între economie și faliment și libertatea Bulgariei și Rumeliei e primejduită; singură România, colonia latină, e compactă, e sigură și dovedește, că e coaptă pentru o guvernare liberă.

Dar' își strânge puterile singură de o parte; caută așa țicând să se elimineze din Balcani își întărește forțele armate și își dă silința să aibă ea singură între popoarele vecine, credit și finace aproape ecilibrate.

Pre când împregiurul ei totul e decădere și ruină, România lucrează și progresează.

Marea industrie a alcoolurilor e gata să se emancipeze dela Triest și să se prezente liberă pe țăgurile lumii.

Sulina, Galați și Brăila devin din ți în ți porturi mai importante și Bucurescii sunt pe cale de a ajunge o mică metropolă.

E curios contrastul, pe care îl ofer ați în România orașele și satele.

În orașe viața europeană, ba chiar parisiană a intrat cu toate finețele sale.

S'a făcut un progres foarte repede, poate chiar precipitat; în sate din potrivă, mai cu seamă pe la șesuri, viața patriarhală ține înainte în liniștea adâncă a câmpiilor întinse de pământ negru, irigat de riurile, cari îl tranversează.

Poate că la Bucuresci, care din un oraș neînsemnat a ajuns în puțină vreme să aibă 230 mii locuitori, se face prea multă politică de capitală mare, uitându-se, că din 5 milioane de locuitori ai României, vre-o nouă din ște sunt agricultori și ca atari nu poate să dorească acest fel de izolare disprețuitoare, în care guvernul pare a voi să pună pe România față cu popoarele din Peninsula-Balcanică.

E adevărat, că numai în România există o rasă pură, că din cei 700.000 locuitori nelatini ai ei 400.000 sunt Israelitiți, 200 mii Țigani și că elementul slav nu ajunge la 100 mii locuitori, dar' tocmai din această curățenie a rasei ar trebui să reese în Balcani supremația poporului latin.

În Bulgaria, în Sârbia, în Rumelia rasele sunt cu mult mai amestecate; și în loc de a se da la o parte, România ar lua o parte preponderantă în afacerile balcanice, superioritatea ei ar fi necontestată.

Poporului ei îi zimbesc misiunea istorică a apărării Dunării, de a fi vadul în contra șivoiului slav. Armele sale au avut gloria de a fi scăpat dintr'o mare primejdie castea rusească, și Rusia ingrătă a încercat să-i pună piciorul pe grumazi și la rectificarea fruntariilor după război, România a fost sacrificată.

O unire între statele balcanice ar da României nu numai dreapta întâietate, care se cuvine poporului celui mai militar, celui mai cult și mai bine guvernat; dar' ar asigura un nou și mare tîrg tinerei sale industrie, enormei producții agricole a teritoriului ei.

Popoarele balcanice nu pot să fie geloase de revindicările române, pentru-că ele nu trec dincolo de Dunăre. În altă parte sunt speranțele Românilor.

Dar' România a refuzat, disprețuitoare, să asculte apelul Bulgariei. Ea vrea să fie aristocrația Balcanilor și să dobândească aprobarea Europei oficiale.

Nu așa însă trebuie să se gândească acel popor latin la viitor.

Războiul vama cu România.

Cetim în „Românul“:

În informațiunile ce publicărăm aseară, am reprodus după „Neue Freie Presse“ o comunicațiune ce se făcea țiarului vienez din Petersburg, cu privire la silințele ce Rusia și-ar da pentru a înmulți cât mai mult posibil relațiunile sale comerciale cu România.

„Nu demult societatea pentru incurajarea comerțului rusec, al cărei președinte este comitele Ignatieff, a trimis, spune comunicațiunea făcută țiarului „Neue Freie Presse“, un delegat al ei, pe dl Villiamoff, ca să facă studii în România. În ședința societății dela 28 Iulie, dînsul a făcut o dare de seamă despre rezultatele misiunii sale. În special, în ceea-ce privește articolele de lână și de bumbac, dînsul a țis, că Rusia poate foarte bine să iee local Austriei.

„Ministerul român de războiu a încheiat deja cu un fabricant rus un contract pentru furnizarea unei mari cantități de postav.

„În fine, dl Villiamoff a recomandat fabricanților ruși să trimită cât se poate mai multe obiecte la expozițiunea din Craiova.“

Țiarul vienez publică această comunicațiune cu un aer de mânie și ca un fel de vesteire a unei primejdii, care ar amenința viitorul relațiunilor comerciale ale Austro-Ungariei cu România.

E curios cum, dela încheierea primei convențiuni comerciale cu Austro-Ungaria, țeara noastră a fost considerată de presa și de economistii din Viena ca un câmp deschis numai comerțului și industriei austro-ungare. Ori-ce altă putere, care a voit să lege relațiunile comerciale mai strînse cu România, a fost privită la Viena ca o a treia persoană, care fără nici un drept și nici o precădere, se amestecă în afacerea altor două persoane și caută a profita și dînsa.

Comerțul român, îndestularea cererii române este și trebuie să fie un monopol austro-ungar, toate articolele de comerț nu vor trebui să placă consumatorului român decât dacă vor purta stampila fabricelor austro-ungare, — aceștea erau credințele presei și economistilor austro-ungari.

Ori de câte ori România, consiliată de circumstanțe, a căutat a provoca pe piețele sale o concurență oare-care între mărfuri de diferite proveniențe, Austro-Ungaria s'a grăbit a crede, că faptul e un atac direct adus profitelor, colorilor sale câștiguri din România.

Așa s'a creșut mereu în ultimii unsprezece ani, și tonul comunicării făcute țilele trecute din Petersburg țiarului vienez „Neue Freie Presse“ ne autorizează, a țice că tot așa cred și astăzi cei dela Viena, în cestiunea relațiunilor comerciale ale țerii noastre cu puterile vecine sau depărtate de fruntariile sale.

Că Austro-Ungaria se supără de silințele ce Rusia își dă a înmulți relațiunile sale cu România, — asta e dreptul se. Nimeni nu poate opri pe nimeni a nu se supăra. E un drept nețermurid de nici o lege, de nici o putere.

Pre lângă supărare însă, Austro-Ungaria ar trebui să recunoască și dreptul României de a căuta să se aprovizioneze de acolo, de unde i-se dă mai ieftin și mai bun.

Ce oare? colegii nostri din Viena și economistii austro-ungari își procură cele ce au trebuintă numai dela prăvăliile de pe Graben la Viena și de pe Weiznergasse la Pesta?

Lăsând curs liber, absolutamente liber mâniei austro-ungare, România e datoare să-și caute îndestularea cererilor sale pe toate piețele europene.

Până când industria română va pute să satisfacă cererile noastre, vom căuta să cumpărăm de unde ne va veni mai bine; — înțelepciune primitivă, precauțiune pe care o aveau până și Fenicienii, cari nu se duceau la Viena să cumpere chihlibarul, ci colindau tocmai pe țămii Mării-Baltice, — și Fenicienii nu erau atât de destoinici în ale negoțului ca vecinii nostri austro-ungari!

Cu toată dorința de a întreține cu Austro-Ungaria relațiunile comerciale cât se poate de prietinoase, România nu poate să-și sacrifice totul Austro-Ungariei. Ar fi bine, ca acest adevăr să fie recunoscut și la Viena, unde din când în când — ne place a constata aceasta — adevărurile se recunosc chiar și atunci, când nu sunt tocmai spre folosul Austriei.

Nu vorbim de Pesta, căci, din partea locului, am pierdut cu desăvîrșire și de mult speranța de a mai vedea recunoscându-se ceva real, ceva adevărat.

România va întreține relațiunile comerciale cu Austro-Ungaria, cu Rusia, cu Franța, cu Germania, cu Anglita, în fine cu ori-ce stat, care îi va fi mai cu priință, — neîncetând însă de a regreta într'una, că aceste ale sale infidelități comerciale supără pe Austro-Ungaria.

Calătoria prințului Coburg.

După multă chibzuială și trăgănare în urmă s'a hotărît nou alesul principe al poporului bulgar, să plece odată în mult cercata țeară, ce de atâta vreme îl așteaptă înzadar.

Deși situațiunea nu s'a schimbat întru nimica, deși până acum nici una dintre puterile hotărîtore nu și-a dat consimțământul la alegerea prințului, acesta a plecat, nemai putend poate rezista stăruiunilor frunțășilor bulgari.

Ce e drept, până acum n'avem știre, că a sosit, dar' e pe cale și poate astăzi încă vom cuđi, că pe pământul bulgăresc.

Despre detaliurile calătorei posta de astăzi ne aduce următoarele sciri:

Alaltăieri dimineața a plecat prințul din castelul Ebenthal cu trenul căii ferate de Nord la Marchegg. De aici și-a continuat calătoria cu trenul expres al căii ferate austriace preste Pojon la Budapesta.

Pentru a nu face senzațiune, prințul a folosit un cupeu separat, ale cărui ferestri toată vremea au fost astupate cu perdele. Personalul trenului avea ordin strict să nu tradeze prezența prințului și să nu permită înțrarea în cupeu, decât căpitanului Dobner, care venia direct dela Viena. Pe cale a întrebat prințul în mai mult rînduri dela conductorii, dacă nu sunt persoane cunoscute în tren.

Despre sosirea în Budapesta avem următorul raport: La ameađi peronul gării austriace era plin de public, țiaristi, detectivi și privityori. Cătră o oară se ivi contele Eugen Zichy la gară, care împregiurare contribuți mult la credința, că trebuie să sosească prințul.

Contele Zichy fu numai decât împresurat din toate părțile și îngrămădit cu întrebări. El nu spuse însă nimic, deși unii oameni sciau, că așteaptă pe prințul, cu care are de gînd să calătorească la Tîrnova.

Șeful gării primise dela colegul seu din Pojon o telegramă de conținutul, că prințul a trecut pe acolo în drumul seu cătră Budapesta. Trenul respectiv sosesce în Budapesta la 1 oară 36 minute, la care timp sosis precis și acum. Sute de ochi se îndreptară spre cupeul de clasa I, dar' prințul nu se ivi nicăieri. Deodată se făcu o mișcare, un cupeu se deschise și din el eși — o acțiță din Budapesta, care venia dela băi. În lipsa altui obiect mai potrivit, publicul pstan făcu acesteia o ovațiune spontană. Numai decât după vagoanele de mărfuri era rangiat un vagon de clasa I, cu ferestriile închise și astupate din toate părțile; în vagonul acesta, ce se părea că se transportă undeva la reparație, se afla prințul de Coburg.

Țănuirea trecerii lui prin Budapesta ar fi succes, dacă acțița amintită nu ar fi tradat țiaristilor, că în vagonul respectiv se află în adevăr nou alesul principe al Bulgariei.

Acum încep publicul a încungiura vagonul din cestiune, dar' nimeni nu se arătă, ear' personalul trenului făcea ca și-când n'ar ști nimica. În urmă se urcă contele Eugen Zichy în vagonul misterios și din ușa lui comunică celor de față, că în adevăr prințul e acolo, înlăturând astfel toată îndoiala.

În societatea prințului se mai află secretarul Fleischmann, maiorul Laaba, căpitanul Dobner și un servitor. La plecarea trenului scoase servitorul capul pe fereaștră, dar' dispărū eară, când publicul începū a striga „éljen“. Într'alt vagon de cl. I. ședeau patru domni, cari încă se țineau de suita prințului. La acestia înțrară contele Zichy și câțiva țiaristi, cari voiesc să sosească deodată cu prințul în Bulgaria.

Înainte de a ajunge la Steinbruch, contele Zichy trecū prin vagoanele de întecunicațiune, din care era compus trenul, și înțră în cupeul prințului, lângă care continuă calătoria până la Tîrnova. Prințul declară, că nu voese să calătorească incognito, dar' se fereșce de senzațiune și din această cauză nu s'a arătāt în gara din Budapesta.

Mai înainte el merge la Orșova, de acolo la Turnu-Severin și apoi la Lompalancă.

Celelalte detaliuri ale calătorei nu sînt încă stabilite, numai atîta e sigur, că merge mai înainte la Tîrnova și de acolo, poate preste Filippopol la Sofia. Astfel e posibil, că abia preste 10 sau poate și 20 de țile va sosi în capitala Bulgariei.

Într'aceea, după cum se telegrafează din Sofia, au sosit regenții bulgari la Lompalancă și de acolo pleacă mai departe înțră întimpinarea prințului la Orșova.

Ca foaie, care ținem, ca cetitorii nostri să fie totdeauna bine informați, am înregistrat aici toate scirile, care le-am avut despre această cale la tron în multe privințe destul de curioasă.

Despre ținuta Europei față cu demersul tinărului prinț scriem la alt loc. Aici încheiem cu cuvintele țiarului „National Zeitung“ din Berlin: Toată lumea este mai curioasă să știe cum va eși prințul, decât cum va înțra în Bulgaria.

Reorganizarea postei și a telegrafului.

Când s'a publicat în foile maghiare reorganizarea postei și a telegrafului, toată lumea își făcea cîte toate iluzini (mai ales străinătatea își va fi făcut mari așteptări) și cu drept cuvînt, deoarece statutul reorganizării dispune multe frumoase și bune; preține pentru fiecare specialitate din institutiile unite cunoștința specială dela fieșce-care individ, care voiesce a ajunge în atare specialitate.

De aceea statutul înainte de toate dispune, ca fieșce-care oficiant de postă să-și câștige știința și praxa convenită și recerută din telegrafie; ear' oficianții de telegrafie sînt deobligați a studia și practisa posta.

Dispozițiunile aceste s'au și împlinit din partea oficianților în mod cum au permis împregiurările; la denumiri însă nu s'a ținut cont de ele.

Pentru aceasta sînt exemple: Huszár, șeful de postă din Nyiregyháza, deși la examenul de telegrafie a căduț, totuși e numit oficiant superior și șef de postă și telegraf; afară de aceea toți oficianții de postă și telegraf sînt numiți de oficianți ai postei și telegrafului fără de a mai eși în vedere, dacă au depus ori nu examenele ce se pretind.

Abstrăgînd dela aceste, pentru posturile de concipiențe se preține conform art. de lege I. 1885, că numai aceia pot aspira a fi numiți în această specialitate, cari sînt juristi absoluiți; sînt vre-o doi și de aceea numiți cu ocaziunea reorganizării, partea cea mai mare însă fără această calificatiune oare cum a rămas nenumit un Dr. Adam Teran, care e și advocat censurat? Mai încolo se țicea și trimbița în gura mare prin foile patriotice, că reorganizarea aceasta se face pentru economisare; prea bine!

Cu ocaziunea reorganizării dl ministru nici de aceasta n'a ținut cont, ba din contră a mai îngreunat budgetul:

1. Prin crearea posturilor noi, d. e. consilieri, inspectorii ș. a. tot posturi grase;
2. A numit și înainte în rang și leafă oameni, cari sêvesc abia 4—5 ani, fără a fi depus examenul nici de postă decum de telegraf, și care la 1-a Ianuarie a. c. deja a fost avangeat la 700 fl., ear' cu ocaziunea organizării din 1 August a. c. vor să tragă leafa de 800 fl. v. a.

Unii sînt, cari în anul 1889 aveau să ajungă la leafa de 1100 fl. v. a., acum însă tot în urma organizării din 1 August a. c. au să primească cea leafă.

Rangul și meritele n'au avut deloc valoare cu ocaziunea numirilor, pentru-că un ifj. Kiss Iozsef din clasa de dietă X a sărit rangul de conceptist IX cl. inspector și secretar cl. VIII și a fost înainte dreptul ca consilier în clasa a VII., ear' un Borsiczky Otto din clasa a X-a ca simplu oficiant așîșderez s'a urcat deodată la clasa VII ca consilier, oare pe ce basă?

Binecunoscutul și meritatul Petru Opriș, ca unul dintre secretarii mai tineri e numit de director de poste și telegraf în Cinci-biserici (Pées) pe baza meritelor; dar' ce merite?

P. Opriș îndată-ce a absolvat cursul telegrafic în Budapesta pe timpurile cele bune, isteț și genial în felul seu, de loc a trecut în România — făcându-și iluzii mari — unde în Bucuresci fu și aplicat ca ampoiator de telegraf un timp mai îndelungat, vîdînd însă că acolo nu-și poate face treaba, s'a reîntors eară în patria sa, odinioară de el desconsiderată și prin căciuliri a obținut în Brașov postul de oficiant teleg.; creându-se însă mai tîrziu posturile de secretari de telegraf, ca jurist și advocat diplomat a fost numit de secretar în Canija-mare.

Disolvându-se însă direcțiunea teleg. din Canija, a venit tot în acea calitate în Timișoara.

Aci negru necunoscut aleargă în toate părțile după prietenie și cunoștință și mai înainte îi succese de a face prietenia groasă și bună cu dl advocat și redactor al „Luminătorului“, Paul Rotariu.

Din ți în ți pretenia creșcea, mai pe urmă se prefăce în frăție.

P. Opriș e încântat de P. Rotar, P. Rotar dă însă laudă și mulțumită Tatălui, că a dat de un om cu atate calități și simțuri naționale nobile, încât i-se părea că-l întrece pe el singur în naționalism.

Din acest incident dl P. Rotar se pune pe lucru, își acute peana, laudă și măreșce pe Opriș în jurnalul seu „Luminătorul“ cu ocaziunea alege-

rilor de deputați sinodali într-atât, încât toată inteligența română se dăduse de atunci din Timișoara de parte nici de umbra lui Opreș n'ajungea, dar fâtl încă și dădea toate ostenețele, alergă în toate părțile, vorbește cu gura spumegând la popi, dascăli și plugari, ce naționalist și binevoitor e el națiunii române și religiei greco-orientale.

După astea toate P. Opreș devine ales de deputat sinodal în cercul cel mai național rom. din Chiseteu.

Merg trebile bine în toată privința; Rotar recomandă călduros la toți amicii sei pe P. Opreș, ear' P. Opreș laudă și preamărește în toate locurile și la toate ocaziunile pe P. Rotar; se fac planuri cum și pe ce basă și în ce grad are să se avînte națiunea română prin activitatea lor. (Va urma.)

Cronica.

Archiducele Rudolf și Archiducesa Stefania sînt așteptați pentru 25 August la băile de mare din Spaa, în Belgia, — așa se telegrafează din Bruxella.

Prințesa Iosefina de Hohenzollern, mama Regelui României, sosesc Sămbătă, 1 August, la Sinaia.

Numiri. Direcțiunea financiară din Cluj a numit pe candidat de practicant de manipulație, Iosif Maixner de practicant de manipulație fără diurnă la direcțiunea financiară de acolo.

Statutele reuniunii pompierilor voluntari din B.-Comloș au fost provădate din partea ministrului reg. ung. de interne cu clausula de aprobare.

Maghiarizare de nomenclaturi. Ministrul reg. ung. de interne a dispus, ca comuna Chirliababa (din comitatul Bistrița-Năsăud), mai nainte Ludwigsdorf, să poarte de aci înainte numele de „Lajosfalva“.

Limba franceză în școlile militare. Ministrul comun de război are de cuget să trimită în anul acesta doi ofițeri la Paris, ca să se perfecționeze în limba franceză, pe care apoi vor avé să o propună elevilor din școlile militare. Acești ofițeri trebuie să știe vorbă și scrie în cătra franțuzească și să aibă și cunoștințe gramaticeale. Ei vor fi trimiși la Paris pe un timp de 10 luni și alegerea lor se va face pe baza unui examen. Ofițerii trimiși vor căpeta prelungă salarului obișnuit și toate celelalte competențe sistematice, 150 fl. bani de drum, 300 fl. pentru vestminte civile și un adaus de 120 fl. pe fiecare lună. Concurenții au a se insinua la comanda, cărora sînt supuși direct.

Batul studenților Năsădeni dela școala leale înalte se va ține în Năsăud la 18 August 1887 st. n. în otelul „Rahova“. Venitul curat este destinat pentru ajutorarea studenților lipsiți de mijloace dela școala înalte. Incepntul la 8 oare seara. Oferte marinimoase se vor cuita cu mulțumită pe cale diaristică.

Despre incendiul din Feneșul-săsesc primim următoarele detaluri: In Feneșul-săsesc, comitatul Cojocari, a izbucnit la 8 August după amiază la 3 oare un foc, care în scurt timp a prefăcut în cenușă locuințele, superedificatele și produsele anului acestuia — care au fost cărate acasă, — alor 8 economi români. Merită recunoștință proprietarul Szabo Ioszeff, care în ziua următoare a împărțit între cei păgubiți 240 lire secară, 32 chile brânză, pîne și 16 fl. v. a. Asigurat nu a fost nici unul.

Ear' un moștenitor de milioane. Foile din Seghedin anunță, că mașinistul dela calea ferată de stat austriacă Steiner a primit din Petersburg provocarea oficială, de a dovedi în ce raport de înrudire stă cu răposatul milionar baron Stieglitz. Steiner, care de present este greu bolnav, are să primească o moștenire de câteva milioane de ruble.

Un oraș ars. Se telegrafează din Varșovia, că orașul Zelva, în Samogitia, locuit aproape numai de Ovrei, a ars de tot. Mai multe persoane au cădnt jertfa incendiului. Paguba și lipsa este mare.

Academia română a publicat în fascicule următoarele Memoriuri cetite în sesiunea anului acesta: Schițe din viața metropolitului Ungro-Vlachiei Filaret II (1792) și ale altor persoane bisericicești, cu cari el a fost în relațiuni de aproape, de P. S. S. episcopul Melchisedec; „Dece Maiu“ de dl A. Sturza; „Apulum, Alba-Iulia, Belgrad“ în Transilvania, de George Barițiu; „Amintiri despre Grigore Alexandrescu“, de Ioan Ghica; „Notiță istorică despre orașul Botoșani“ de Al. Papadopol-Calimach.

Conferență pentru statua lui Miron Costin. Dl V. A. Urechia, fost ministru și actualmente profesor la universitate, împreună cu dl Dr. Drăgescu din Constanța, vor ține în acest oraș, la 14 August, o conferință literară, al cărei produs va fi destinat fondului pentru ridicarea statuei lui Miron Costin.

Armata română. Cetim în „Neue Freie Presse“: Manevrele din anul acesta ale armatei române vor fi mai grandioase ca toate cele premerse. Ele au să formeze proba finală a reorganizațiunii armatei, prin care cele 4 divizii dela 1884 s'au prefăcut în 4 corpuri de armată cu

câte 2 divizii, la olaltă așa dar' 8 divizii, lîngă care mai vine și contingntul dobrogean în 1 divizie. Impreună cu rezervele, care în éstimp pentru prima dată apar pe câmpul manevrelor după reorganizare, puterea de apărare a României consistă din 200.000 oameni, ear' în cas de lipsă se pot mobiliza și 400.000 de combatanți.

Împăratul Wilhelm cu suita sa a părăsit Gastein-ul ieri după amiază. Bătrânul monarch s'a aflat foarte bine în această vale plăcută dintre Alpi, s'a întărit foarte mult și în deplină sănătate a plecat la Babelsberg.

Regele Umberto, după-cum se telegrafează din Milano, va face vîduvei lui Depretis, mergînd la Monza o vizită de condolență în Stradella. Ca semn de recunoștință cătră binemeritul răposat, regele italian a avisat vîduvei acestuia o pensie de 10,000 lire la an.

Generalul Boulanger a trimis vîduvei lui Katkoff o telegramă, în care își exprimă părerea de rău, că în poziția sa de acum nu a putut merge în persoană la înmormîntarea lui Katkoff, pe care el, ca pe cel mai bun amic al Franciei, îl stimează mult. Toate sînt bune, dar' nu mai întelegem această prietenie groasă între republicanii francezi și despotismul muscalic.

Mobilizarea de probă în Franța. Ministrul de război francez a pregătît toate ordinele generale privitoare la executarea mobilizărilor. S'a și întocmit redactarea afișelor, cari vor trebui lipite în regiunea desemnată; nu lipsesc decât numele acestei regiuni și data „primei zile“ a mobilizării, cari vor fi adăugate cu mîna, în ultimul moment, când guvernul va fi luat o hotărîre în această privință. După aceste afișe, ministrul de război ordonă mobilizarea tuturor statelor majore, serviciilor și corpurilor din trupele regiunii hotărîte. Sînt convocati și trebuie, la vederea afișelor, să se ducă la posturile indicate prin scrisorile lor de serviciu sau libret: 1. Toți ofițerii afectați corpului de armată mobilizat. 2. Toți oamenii în disponibilitate sau în rezervă ai armatei active avînd domiciliul în regiunea interesată. Oamenii cari ar fi obținut o dispensă sau o amînare pentru anul 1887 precum și cei cari ar fi fost chiar convocati în cursul anului, nu sînt scutiți de acest apel. Oamenii așa çişii la dispozițiunea autorității militare, acei ai serviciilor auxiliare, oamenii armatei teritoriale și ai rezervelor sale, afectați la serviciul special, vor fi convocati prin ordinare de apel individuale. Oamenii cu reședința regulată în străinătate, în Algeria și în coloniile sînt scutiți de a răspunde la apel. Durata maximă a convocării este de 30 de zile pentru ofițeri și 28 pentru trupă. Ofițerii și oamenii desemnați pentru serviciul special, vor fi totuși reținuți până la sfîrșitul misiunii lor. De altmîntrelea este probabil, că pentru cea mai mare parte a oamenilor convocati, durata apelului nu va trece preste 21 de zile.

Hadji Loia a murit. Se scrie din Seraievo cu datul 8 August: După-cum constată o scrisoare din Mecca dela 13 Iulie, cunoscutul matador al insurgenților bosniaci Hadji Loia a murit acolo. El întreprinsese o călătorie la Constantinopol, nu ajunse însă numai până la Djedda, unde se îmbarcă, și întorcîndu-se la Mecca muri după câteva zile. Hadji Loia s'a luptat la ocuparea orașului Seraievo prin trupele austriace cu desperațiune, a fost însă prins și transportat în fortăreața Theresienstadt, de unde numai înainte de asta cu cățiva ani a fost pus în libertate.

Pădure incendiată. Se scrie din Bruxella: Focul din pădurea Hortogen între Vervier și Aachen pustiese neînterupt cu o tuherie nespusă. Două hoteluri mari cu turistic sunt prefăcute în cenușă. 5000 hectare sînt deja incendiate. Din Liege s'au trimis 500 de soldați și din Antwerpen 100 de soldați de geniu, care çia și noaptea se silesc a oprî lăfirea focului, care trece deja preste frontiera Germaniei.

De ale timpului. Timpul a fost zilele aceste schimbăcios și cam rece. Açi căldura a mai crescut, ear' presiunea aerului a cădnt. Pe viitor e se aștepta și mai departe timp schimbăcios cu vînt și ici-cole cu uragane.

Bibliografie. „Romänische Revue“, polit. ht. Zeitschrift. Direction: Resicza, Banat. Herausgeber: Dr. Cornelius Diaconovich. Heft VIII. pro August 1887 (III. Jahrg.). Inhalt: Die gr.-or. romänische Kirche in Ungarn und Siebenbürgen. — Rundschau. (Die Romänen hüben und drüben. — Vom Culturverein. — Sachsen im Romänen. — Die romänische Nationalität im Ungar. Staate. — Der Ausflug des ungarischen Schriftstellervereins nach Siebenbürgen. — Irredentistische.) — Dunărea Voinescu. Eine romänische Volkssage, erzählt von P. Ispirescu, deutsch von Alexander Diaconovich. — Geographisches über Siebenbürgen, die Moldau und Walachei aus dem Jahre 1597. — Die Chronik des Huru und die grosse militärische Expedition in die Moldau des ungarischen Königs Ladislaus Cumanus ad reducendos Cumanos fugitivos. (Ein in der Geschichte Ungarns, so wie in der Geschichte de Nachbarländer verschwiegenes historisches Factum.) Von Sim. Manguica. (Forts.) — Literatur. („Die romänischen Gesetze und ihr Nexus mit dem byzantinischen und slavischen Recht“ von Dr. I. L. Pic. — „Zur Geschichte der Bucovina“ von Dr. D. Onciul. — „Pädagogicum in Arad“ von I. Vuia.)

Recoltele României.

„Cuvierul financiar“ din București scrie următoarele:

Deși n'avea o statistică minuțioasă agricolă, totuși starea recoltelor se poate judeca după datele oficiale ce sosesc la ministerul de agricultură, și care se publică succesiv la fiecare 15 zile.

Din resumatul acestor date reese, că cultura grăului de toamnă și de primăvară s'a făcut în campania anului curent pe o întindere de 889.076 hectare. Producțiunea se evaluează la 40 hectol. de hectar în județele de peste Olt, Vlașca și Teleorman și la 25 hectol. de hectar în județele din restul țerii. Prin excepțiune în unele județe și localități se observă o producțiune de 13 hectol. de hectar. Cifra deci de 13 hectol., la care „l'Indépendance Roumaine“ estimează producțiunea recoltei grăului în toată țeara este eronată și nu trebuie să se iese în serios, deoarece corespondentul, care a trimis „l'Indépendance“ această evaluare, n'are și nu poate avé mijloacele de constatare, pe cari le avem noi, ori-cît de competent ar fi el în ale agriculturii.

Orđu l'sa séménat pe o întindere de 705.368 hectare și a dat un rod cum de mulți ani nu s'a vîțut atît de productiv. Rodul orđului se evaluează în adevăr dela 56 până la 60 hectol. de hectar.

Séménăturile în seceră ating cifra de 197.908 hectare și producțiunea pe hectar se estimează la 25 hectol. în termin mediu, cu toate că în unele județe s'a atins cifra maximală a grăului.

În resumat, producțiunea recoltelor în România pentru campania anului 1887—1888 se poate evalua la:

Grâu	hctol. 22,226.900
Orđu	„ 39,500.608
Secară	„ 4,947.500

Pentru ovés, rapiță și alte produse neprimindu-se până acum rezultatele oficiale ale producțiunii lor, nu putem spune deocamdată, decât că ele s'au séménat pe întinderi mici și producțiunea lor nu poate fi decât restrînsă. Cât despre porumb rezultatul lui nu se poate cunoaște decât la toamnă odată cu culesul lui de pe câmp. Puține speranțe se pun însă pe rodul lui, o parte a recoltei fiind considerată ca pierdută, din cauza secetii.

De altfel aflăm, că dl V. Gheorghian, ministru al agriculturii, comericiului și domeniilor, în scop de a cunoaște produsul probabil al recoltei porumbului, a adresat prefectilor o circulară, în care le cere a adresa numărul de hectare ce sînt séménate cu porumb și produsul ce probabil vor da.

Măsura luată de dl ministru e foarte bună și la timp, căci porumbul fiind nutremntul de căpetenie al sateanului, e bine să se știe cît se va produce și deci dacă n'ar trebui luate oareșii-cari măsuri, pentru-ca să nu se simtă lipsa lui.

Răspunsuri dela prefecti au și început a sosi. Unii spun, că ploile din urmă au reînviat porumburile în multe părți și că numai după trecere de câteva zile ar pute da științe probabile asupra rezultatului recoltei.

În porturile noastre activitatea domnesce pe toată lînia; sosirile din interiorul țerii sînt neînterupte și prețurile cu toate ferțele ce se aglomerează acum la început din partea agricultorilor necesități de bani mai cu seamă, continuă a rezista și a nu înregistra decât o pierdere de 25 până la 50 centime asupra cursului de acum opt zile. Astfel la Brăila grăul de 64½ libe a cotat fr. 12.70 de hectol.; 63½ lib. fr. 11.40; 62½ lib. fr. 11.67½; 61½ lib. fr. 13.30.

Secara s'a plătit: 59½ lib. fr. 7.15; 60 lib. fr. 7.45—7.25; 59 lib. fr. 6.80.

Orđu cotează: 50 lib. fr. 5.40; 49 lib. fr. 5.20; 48½ lib. fr. 4.80.

Porumbul: 60½ lib. fr. 6.75; 61 lib. fr. 6.95; 62½ lib. fr. 6.87½; 58½ lib. fr. 6.40.

Fasolea a cotat fr. 14.40 sută de chlg. Operațiunile săptămânii se cifrează la 81.200 hectol. grău; 124.800 hectol. porumb; 14.800 hectol. seceră și 14.000 hectol. orđu.

În genere prețurile sînt firme și perspectiva din cele mai frumoase.

Dicem perspectivă din cele mai frumoase, pentru-că acum, care cum treeră din agricultori, alergă cu marfa la porturi mărind numărul efectelor; pe la Septembrie și Octombrie însă, cănd primele trebuințe ale agricultorilor vor fi deja satisfăcute și când se va cunoaște definitiv rezultatul recoltelor din țerele consumătoare și deficitale din țerele concurențiale ale României, oferte vor fi de sigur mai rari și grănele mai căutate.

Asupra acestui punct observăm, că çiarul „l'Indépendance Roumaine“ se face grațiat instrumentul speculatorilor din Marsilia interesați de a slăbi cursurile la Dunăre. Corespondențele înjghebate dela Marsilia și publicate în „l'Indépendance“ sînt în acest scop croite. Toate aceste corespondențe, fiindcă nu pot să tăgăduiească deficitale Americii și ale Indiilor din anul curent, se grăbesc a arăta, că aceste țeri ar avé stockuri considerabile din anul trecut, care ar compensa deficitul de éstimp, și ca culmea recoltului a adaugă, că recolta Algeriei e atît de bună, încât poate îndestula toată Europa!

Am arătat prin numărul trecut, că deficitul Americii în anul curent se estimează a fi de 35 milioane bușele, ear' la Indiilor de 1 milion. Am mai adăugat în același timp, că după constatările oficiale țergurile acelor țeri se află aproape goale de stockurile anului trecut și am conclud, că aceste două mari țeri concurențiale aflându-se într-o asemenea situațiune, grănele noastre nu vor fi mai înecate anul acesta de grănele lor pe piețele consumătoare ale Europei, ci vor fi de deosebite căutate, mai cu seamă că sînt și de o calitate excepțional de bună.

Aceste delușări ale noastre au avut de efect urcarea grăului dela 25 până la 50 centime de hectolitru și au făcut, ca comercianții și agricultorii noștri să vadă mai limpede dinaintea lor.

Efectul acesta a dispăcut speculatorilor din Marsilia, și au însărcinat pe „l'Indépendance“ să ne deă răspunsul ce s'a vîțut prin numărul seu de Joi, 23 Iulie (4 August).

Să examinăm însă, la ce se reduce acest răspuns. Am çis că America și Indiile sînt anul acesta în deficit cu recoltele lor de grău. „l'Indépendance“ prin răspunsul seu nu face nici o obiecțiune asupra acestui punct, nu ne dă în alte cuvinte nici o desmînfire. Prin urmare, rămîne constatat, că în deficit se află cu recoltele America și Indiile.

Am mai çis, că s'a constatat oficial, că țergurile Indiilor și ale Americii sînt aproape goale de stockurile anului trecut. În ce privește Indiile, „l'Indépendance“ nu ne dovedesc cu nimic, că țergurile ei ar fi pline și nici că vorbească măcar de această țeară. Prin urmare, și aci rămîne constatat, că țergurile Indiilor sînt goale de stockurile anului trecut. Probă și mai mare este, că de câteva luni grănele de India abia se zăresc pe piețele consumătoare ale Europei. Sub acest punct de vedere recomandăm „l'Indépendance“ să consulte cotele oficiale ale burselor de cereale din străinătate, și buletinele sosirilor din Indiile în cursul primelor luni ale anului curent, și va vedé cu proprii ochi, că ceea-ce am arătat după constatările oficiale, este exact.

În ce privește America, „l'Indépendance“ ne dă aci câteva cifre, cari, examinate de aproape și confruntate cu buletinele de expedițiuni în Europa, se reduc la faptul, că țergurile Americii sînt deja aproape goale.

„l'Indépendance“ çice, că America a exportat în anul trecut 26 milioane hectolitri; că astăzi s'a mai vîțut, că recolta anului trecut a fost estimată de biroul de agricultură din Washington ca 17 milioane hectolitri mai jos de realitate, și că astfel fiind, țergurile Americii sînt actualmente pline de stockurile din 1886, ear' nu goale, după-cum am arătat noi.

Admițînd că greșeala de 17 milioane este exactă, conțirii noștri trebuie să recunoască împreună cu noi, că din stockul anului trecut, America a exportat în prima jumătate a anului curent, cantități considerabile pentru Europa, astfel că dacă „l'Indépendance“ ar lua buletinele de expedițiuni, ar vedé că el e aproape de a se epuisa, și ar constata împreună cu noi, că și țergurile Americii sînt aproape goale.

Varietăți.

(Un cas de bigamie.) Curtea cu jurați din Derby, Anglia, a dat acum de curînd o sentență curioasă într'un proces de bigamie.

Era vorba de o femeie, care măritată în Iulie 1879 cu un oare-care Riley, se căsătorise în 1883 cu un al doilea bărbat, pe cînd cel dintîiu nici nu murise încă. Acesta o maltratase foarte tare, fusese chiar condamnat pentru aceasta și după-ce își făc deapapsa, desertase de sub acoperemntul conjugal.

Al doilea bărbat nu valora mai mult și fiind dat pe mîna tribunalului din cauza relei purtări ce avea cu soția sa, din răbunare căută pe cel dintîiu bărbat, cu care se înțelese, ca să predee justiției pe soția lor comună.

Președintele curții cu jurați, luînd cuvîntul ca să pronunțe sentența, çise că de multe-ori a condamnat la muncă silnică pe culpabilii convinși de bigamie, dar' că în cazul actual este vorba de o femeie, care a fost deja destul de pedepsită pentru greșeala ce a comis și că rigorele ligii relativ la bigamie nu prevededură de sigur căsătoriile contractate în nisce împrejurări atît de dureoase.

Magistratul a condamnat apoi pe acusată la 5 minute închisoare, sentență, al cărei efect a fost, că ea să fie pusă imediat în libertate.

Această hotărîre a fost primită de public cu sgomotoase aplause.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Vidin, 12 August n. Principele a sosit aseară la oarele 6 aici și a fost primit cu salve de 100 descărcături de tun și aclamațiuni entusiastice din partea poporului. Principele, care purta uniforma bulgară, a fost salutată de prefectul, comandantul garnisoanei și çlerul orașului. După primirea deputațiunilor, principele se reîntoarse pe vapor. La cuvîntarea arhiepiscopului principele a răspuns următoarele: „Mi-am ținut de sfînta datorință să pasesc cît se poate de curînd pe pămîntul patriei mele noue și să-mi consacrez viața pentru bravul popor bulgar. Sînt convins, că acesta m'e va spriginî în nisuițele mele de a înainta desvoltarea țerii noastre și a conduce cătră un viitor strălucit și fericit.“

Constantinopol, 12 August n. Poarta a desaprobat acțiunea regenților și a prințului de Coburg. Ea a rechiemat pe Rizabey și a numit pe Artim Effendi Dadian comisar suprem pentru Bulgaria în misiune specială. Artim Effendi se va duce la timpul potrivit în Bulgaria.

Redactor responsabil: În absența lui Cornel Pop Păcurar: Pompiliu Piposiu.

Extrase bisericesci-scolare.

Posturi vacante.

Cinci posturi de învățători la scoalele române gr.-or. din comunele mai jos însemnate ale protopresbiteratului Iliei (Arhidieceasă):

1. Furcșoara, cu salariu anual de 200 fl. v. a., cuartir, grădina de legumi în mărime de 400 stângini, și lemne de foc.

2. Almășel, cu salariu de 150 fl. v. a. și 3 stângini lemne pentru foc.

3. Gialacuta, cu filia Căbesci, cu salariu de 150 fl. v. a., cuartir, folosința grădinei dela scoală și 3 stângini de lemne.

4. Micănesci, cu salariu de 150 fl. v. a. și lemne de foc de ajuns.

5. Târnavă, cu salariu de 150 fl. v. a. cuartir, folosința a două grădini și lemne de foc. — A se adresa până în 30 August st. v. a. c. la protopresbiterul tractului: Avram Păcurariu, în M.-Iliia.

Mai multe posturi de învățători la scoalele române gr.-or. în parohiile mai în jos însemnate din protopresbiteratul gr.-or. al Câmpenilor (Arhidieceasă):

1. In Vidra-de-sus, un post de învățător cu un salariu anual de 250 fl. v. a. solvit în rate lunare din fond și repartiție, cuartir liber și 4 stângini lemne de foc, din cari se încălzească și sala de învățământ.

2. In Neagra-de-jos, un post de învățător cu un salariu de 200 fl. v. a. solvit în rate trei-lunare din repartiție, cuartir liber și lemne de încălzit.

3. In Ponorel, un post de învățător împreunat cu un salariu de 200 fl. solvit în pătrare de an din repartiție, cuartir și lemnele trebuincioase de foc.

4. In Lăpuș, un post de învățător cu salariu de 200 fl. solvit în rate trei-lunare din repartiție și lemne pentru încălzire.

5. In Sোধodol, un post de învățător cu salariu de 150 fl. solvit în pătrare de an din repartiție, cuartir și lemne trebuincioase pentru foc.

6. In Poiana, — Peleş și Lazesci, — în fiecare câte un post de învățător cu câte un salariu de 150 fl. solvit în pătrare de an din repartiție și lemnele trebuincioase pentru încălzire.

7. In Certegea și Valea-verde, în fiecare câte un post de învățător cu un salariu de 100 fl. solvit în pătrare de an din repartiție, cuartir și lemne de încălzit. — A se adresa până în 25 August st. v. a. c. la protopresbiterul tractului: Romul Furduiu, în Câmpeni.

Un post de învățător la scoala conf. gr.-or. rom. din Valeapăii, protopresbiteratul Jebelului (diecesa Caransebeșului). Emolumentele sânt: In bani gata 250 fl.; pentru conferențe 10 fl.; pentru scripturistica 5 fl.; pașal de lemne, din care are a se încălzi și scoala 60 fl.; 2 1/2 jugere pământ arător; dela înmormântări, unde va fi pofit à 20 cr. Cuartir liber cu grădina pentru legumi. — A se adresa până în 30 August st. v. a. c. la protopresbiterul tractului: Alexandru Ioanovici, în Jebel.

Un post de paroch gr.-or. în parochia a II-a de clasa a III-a în Cheveresul-mare protopresbiteratul Jebelului (diecesa Caransebeșului). Emolumentele sânt: O sesiune parochială, birul parochial dela 156 de case și stola usuată. — A se adresa până în 30 August st. v. a. c. la protopresbiterul tractului: Alexandru Ioanovici, în Jebel.

Un post de învățător gr.-or. în comuna Satul-barba, inspectoratul Orădii-mari. Emolumentele sânt: Dela 20 Nr. à 1 fl., ear' dela 40 Nr. à 50 cr.: 40 fl.; dela 10 prunci deobligăți la scoala de repetițiune à 50 cr. 5 fl.; grâu și cucuruz în boambe 15 cubule 75 fl.; pământ arător și livadă 16 jugere prețuit în 96 fl.; țile de lucru cu plugul 20 à 2 fl. cu mâile 20 à 50 fl.; 3 orgii de lemne à 5 fl. 15 fl.; venitele cantonale computeate în 15 fl. 60 cr.; cuartir liber cu grădina de legumi 20 fl., de tot: 316 fl. 60 cr. — A se adresa până în 26 August st. v. a. c. la protopresbiterul și inspectorul tractului: Toma Păcală, în Zsáka, p. u. Furta.

Economie.

Târgul de râmători în Steinbruch. In 10 August n. s'a notat: unguresci bătrâni grei — cr. până — cr. unguresci grei, tineri 44 1/2 cr. până 45 — cr., de mijloc 45 1/2 cr. până 46 — cr., ușori 45 1/2 cr. până 46 1/2 cr., marfă țerânească, grea — cr. până — cr., de mijloc 45 — cr. până 46 — cr., ușoară 46 — cr. până 46 1/2 cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr.

transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 44 — cr. până 44 1/2 cr., transito de mijloc 44 — cr. până 45 — cr., transito ușori 44 — cr. până 45 — cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4 0/0 cumpeniți la gară.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila. Operațiile efectuate în 29 Iulie v. 1887.

Table with columns: Vândătorii, Cumpărătorii, felul, hectol., greut. libru, prețul lei în aur. Rows include Haracopolo, Marghiloman, Evloghiu, Nenovici, Nichiforescu, C. Dimitriad, Bach, C. Dimitriad, Bluman, Lombardo, T. Dimitriad.

Agiul 13.90—14.— la 0/0.

Cursul pieței din Sibiu

din 12 August st. n. 1887.

Table with columns: Hartie-moneta română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusești. Values include Cump. 8.58 vând. 8.60, 11.20, 10.20, 1.09.

Bursa de București.

Table with columns: 10 August — 4 oare p. m., Casa, Ultim. Rows include Renta rom. per 1875 5/0, Renta română amort. 5/0, Oblig. de Stat. C. F. R. 6/0, Renta rom. (Rur. conv.) 6/0, etc.

Schimb

Table with columns: Londra 3 luni, Paris 3 luni, Berlin 3 luni, Viena, Agio. Values include 25.27 1/2, 100.—, 124.10, 124.65, 2.02 1/2, 15.40.

Bursa de Budapesta

din 11 August st. n. 1887.

Table with columns: Rentă de aur ung. 6/0, Hartie 4/0, Hartie 5/0, Impurmul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune), etc.

Bursa de Viena

din 11 August st. n. 1887.

Table with columns: Renta de aur ung. 6/0, Hartie 4/0, Hartie 5/0, Impurmul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune), etc.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1887.

Large railway schedule table with multiple columns for routes: Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiuș, Teiuș-Arad-Budapesta, Copsa mică-Sibiu, Sibiu-Copsa mică, Cucerdea-Oșorhelu-Regh.-săs., Regh.-săs.-Oșorheiu-Cucerdea, Simeria (Piski)-Uniedoară, Uniedoară-Simeria (Piski), Ghiriș-Turda, Turda-Ghiriș. Includes train types (Tren mixt, Tren accelerat, etc.) and times.

Nota: Numerii incuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.